

10/444



T.B.M.M.
DEMOKRATİK TOPLUM PARTİSİ
Grup Başkanlığı

DTP

Sayı : 690

Tarih: 22-06-09

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Günümüzde, inançları ve yaşam biçimlerinden dolayı, "Eşit Yurttaşlık" haklarına kavuşamayan Alevilerin, toplumda ve devlet nezdinde karşılaştığı sorunların tespiti ve konuda yürütülecek çalışmaların belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 22.06.2009

1. Ahmet TÜRK - Mardin
2. Emine AYNA -Mardin
3. Fatma KURTULAN - Van
4. Selahattin DEMİRTAŞ-Diyarkabır
5. Sırrı SAKIK - Muş
6. Ayla AKAT ATA - Batman
7. Bengi YILDIZ - Batman
8. M.Nezir KARABAŞ-Bitlis
9. Akın BİRDAL-Diyarbakır
10. Aysel TUĞLUK - Diyarbakır
11. Gltan KIŞANAK - Diyarbakır
12. Hamit GEYLANİ-Hakari
13. Pervin BULDAN - İğdır
14. Sebahat TUNCEL-İstanbul
15. Nuri YAMAN-Muş
16. Osman ÖZÇELİK - Siirt
17. İbrahim BİNİCİ - Şanlıurfa
18. Sevahir BAYINDIR - Şırnak
19. Hasip KAPLAN-Şırnak
20. Şerafettin HALİS - Tunceli
21. Özdal ÜÇER-Van

GEREKÇE

Yüzyılların mirası olarak, günümüze devrolmuş "Alevi Sorunu" ne yazık ki, bugüne kadar samimi ve inandırıcı yaklaşımlar gösterilerek çözülmek istenmemiştir.

Yaklaşımların hepsinde, Aleviliğin sadece teolojik boyutu "Sorun" olarak ele alınmış, Aleviliğin İslam içiliği, İslam dışılığı tartışılmıştır.

Bir dinin ya da inanç grubunun teolojisinin ne olduğuna, dışarıdan birileri değil, ancak o inanç sahiplerinin kendileri karar verirler. Bunun aksi, o inanca ve inanç sahiplerine hakaret olur.

Aleviliğin kendi tarihsel orijini üzerinde yaşam bulması yerine, Türk-İslam sentezi üzerinden şekillenmesi hedeflenmiştir.

Alevilik Sorunu, salt inanç boyutuyla ele alınacak teolojik bir sorun değildir.

Öncelikle sorunun adı konulmalıdır.

Sorun, "Demokrasi Sorunudur." "Toplumsal, Hukuksal, Demokratik Hak ve Haklar Sorunudur."

Alevi inanç ve kurum önderleriyle görüşülerek, ortak bir çabayla çözüm aranmalıdır. Çözüm aranırken, oy kaygısı yerine, toplumsal demokrasi kaygısı ön plana çıkarılmalıdır.

Aleviler üzerindeki Türk-İslam ideolojisinden vazgeçilmelidir. Bundan vazgeçilmedikçe, kimden gelirse gelsin, alevi açılımlarının hedefi asimilasyonda, inkârda ısrar olacaktır. Buda, yakın zamana kadar katledilen Alevilerin yerine, Aleviliğin katledilmesi anlamına gelecektir.

Zaten Alevilerin öneri ve talepleri, demokrasi iddiasında olan hiçbir iktidarın reddedebileceği talepler de değildir.

Maddeler halinde sıralarsak;

1- Cem Evleri Alevilerin "İbadet Haneleri"dir. Bu tanıma karşı çıkmak, "Camiler Müslümanların, kiliseler Hristiyanların ibadethaneleridir" tanımına karşı çıkmakla eş anlamlıdır.

Nerenin kimin ibadethanesi olacağına başkaları değil, -devlet hiç değil- ancak o inanç sahiplerinin kendileri karar verirler. Devlete düşen görev, Cem Evlerini yasal statüye kavuşturarak, güvence sağlamaktır.

2- Okullarda okutulmakta olan mevcut din eğitimi, zorunlu olmaktan çıkarılmalıdır. Din eğitimi için okutulacak kitapları, her inanç topluluğunun ilgili kurumları yazmalıdır.

3- Alevi inancı ve kültürü üzerindeki, doğrudan ya da dolaylı, asimilasyon ve baskıcı, kısıtlayıcı uygulamaları son bulmalı, Alevi köylerine ve diğer yerleşkelerine cami yaptırmaktan vazgeçilmelidir.

4- Hacı Bektaşî Veli Dergâhı ibadet merkezi olarak açılmalıdır.

5- Aleviliğin teolojik boyutunun tartışılmasından vazgeçilmelidir. Bu, Alevilere duyulan bir saygının gereği olduğu kadar, demokrasinin de bir gereği olarak algılanmalıdır.

6- Tüm kitaplar, Alevileri aşağılayan, karalayan tanım, ibare ve imgelerden arındırılmalıdır.

7- Madimak, ibret ve utanç müzesi yapılarak, tarihle yüzleşmenin kapıları aralanmalıdır.

Alevilerin, güvensizlik psikolojisinden kurtarılması gerekir. Bu güvensizliğin yaratılmasında payı bulunanların, kendi geçmişleriyle yüzleşip, Alevilerle dost olabilmenin güvenliğini vermeleri önemlidir.

“Tarihle yüzleşme” bir güven mekanizması olarak işlemelidir.

8- Devletin ve siyasetin kontrolü dışında yaşam hakkı kazandırılacak, bir Alevi Akademisinin vb. kurulmasına olanak sağlanmalıdır.

9- Devlet kontrolündeki Alevi anlayışından vazgeçilerek, Alevi dedelerine maaş bağlama gibi, Aleviliği özünden saptırmaya çalışan arayışlarından uzak durulmalıdır.

10- Devlet üst yönetimleri ve bürokrasi görevleri, Alevilere açık hale getirilmelidir. Demokrasilerdeki eşitlik ilkesi yaşamın her alanında hâkim kılınmalıdır.

11- Diyanet İşleri Başkanlığının, laiklik ve farklı inançlar bağlamında işlevinin demokratik olmadığı, mevcut haliyle, laik ve eşitlikçi bir yapılanmadan uzak olduğu açıktır.

Din işleri devletin kontrolünden çıkarılmalı, dinsel iktidarlaşmanın tehlikelerine karşı, devletlerin sadece izleme hakkı olmalıdır.

Diyanet İşleri Kurumunun kapatılma istemi bugünkü koşullarda olanaklı olmayabilir, çok gerçekçi görülmeyebilir.

Bu nedenle, Türkiye’de, Diyanet İşleri Başkanlığı küçültülerek sembolik bir boyuta, demokratik özerk bir içerik ve işleyişe kavuşturulmalıdır. Demokratik temsiliyet sağlanmalıdır.

Günümüzde, inançlarından dolayı, “Eşit Yurttaşlık” haklarına kavuşamayan Alevilerin, toplumda ve devlet nezdinde çeşitli sıkıntılarla karşılaştıkları bilinmektedir.

Alevilerin verilmeyen haklarından dolayı “Sorun” haline getirilmiş olan “Alevilik” özünde bir “Demokrasi Sorunu” olarak acil çözüm gerektirmektedir.

Aleviliğin bir “Sorun” olmaktan çıkarılması da TBMM’nin öncelikli görevleri arasındadır.

Bu konuda bir Meclis Araştırma Komisyonu’nun kurulmasının gereğini arz ederiz.